

1919 Η αναγεννημένη Ελλάδα τήρει.

ΟΛΟΣ

Πρόεδρος 1919

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΥΤ'ΑΣΩΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΘΡΑΚΗΝ

Χθες διεβιάσθη τηλεγραφικῶς ἡ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν κ. Οὐίλσον ἐκκλήσις τῶν Πατριαρχείων περὶ Θράκης, τὸ τηλεγράφημα ἀγγλιστὶ συντεταγμένον ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριάρχειον διερμηνεύον τὸν πόθον τοῦ ὅλου ἀλυτρώτου Ἑλληνισμοῦ, ποιεῖται ἐκκλησίαν πρὸς τὰ φιλοδίκαια αἰσθήματα τῆς Ὑμ. Μετοχότητος, ἥτις δὲν ἐδέχθησαν συμφωνῶς πρὸς τὰς παραδόσεις τῆς Μεγάλης Δημοκρατίας καὶ ἀνεπηρώτησεν ὅλας τὰς δυνάμεις τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ διὰ νὰ τὰς διεκδικήσῃ ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τῆς Ἐλευθερίας. Ἰκετεύει τὴν Ὑμ. Μετοχότητι νὰ ἐκλήσῃ ν' ἀναγνώρισῃ τὰ δίκαια τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Θράκῃ. Ἑλληνικὴ ἀπὸ τῶν ἀρχαιότερων χρόνων ἡ Θράκη εἶνε βέβαιον μέρος ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς χώρας, αἰῶνες τοῦ παρελθόντος ὑπέφερον ἀπὸ τῶν ἀπατασίων ἑξόντων. Αἱ σφαγαὶ καὶ αἱ ὠμότητες ἐναντίον τοῦ στοιχείου μας, ἡ βία ἐκδιώξεως ὁλοκλήρων Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν καὶ ἡ ἀντικατάστασις αὐτῶν ὑπὸ Τουρκῶν καὶ Βουλγάρων δὲν ἐπαύθησαν ν' ἁλλοιώσουν τὸν χαρακτῆρα τῆς, ὅπως λόγῳ τοῦ αὐτοῦ χρόνου πληθυσμοῦ τῆς καὶ τῆς ἐκπολιτιστικῆς δυνάμεως τοῦ ἐξακολούθει ἀπὸ 30 αἰῶνων νὰ μένῃ Ἑλληνική.

Τὰ τέκνα τῆς τῆς ὁποῖα ἀφειδῶς ἔχυσαν τὸ αἷμά των ἐν Μικραδονίᾳ καὶ ἄλλαχού ὑπὲρ τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα διεσκορπίσθησαν ἢ στενάζουν ἀκόμη ὑπὸ τὸν ζυγὸν, μετ' ἀγωνίας περιμένουν τὴν στιγμήν τῆς ἐνώσεως τῆς γενεαίρις γῆς μετὰ τῆς Μητροῦς Πατρίδος, ἵνα δυνηθῶσι νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰς ἐστίαις των. Πᾶσα ἄλλη λύσις ἐκτὸς τῆς ἐνώσεως θὰ ἐσήμαινεν ὅχι μόνον ἀρνήσιν τῶν ἀπαραγράπτων δικαίων λαοῦ τὰ πάντα ὑποστάντος ἕνα κρατήσῃ τὸν ἐθνισμόν του, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐνθάρρυνσιν τῶν κακούργων καὶ τὴν νομιμοποίησιν τῶν ἀπατασίων μέσων, ἅτινα μετεχειρίσθησαν Βούλγαροι πρὸς καταστροφὴν τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου.

Πᾶσα ἄλλη λύσις, κάθε ἡμέτερον θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἀκαθορίστου ἐν Ἀνατολῇ καταστάσεως, τὸν ἀλληλοσπαραγμὸν τῶν διαφόρων ἐθνοτήτων καὶ θὰ ἐγένετο ἡ ἀπαρχὴ νέων περιπλοκῶν, διότι διαρκὴς εἰρήνη δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ, παρὰ ὅταν βασίζεται ἐπὶ τοῦ δικαίου.

Τὰ θύματα ζητοῦν δικαιοσύνην ἐναντι τῶν δικτῶν καὶ σφαγέων των. Ζητοῦν τὴν τελείαν ἀπελευθέρωσιν των καὶ τὴν συνδρομὴν ἡμῶν. Εὐρίκε Πρόεδρε, πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀγίου αὐτοῦ σκοποῦ.

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριάρχειον εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ φωνὴ τῶν νεκρῶν καὶ τῶν θυμάτων θὰ εἰσακουσθῇ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ὅστις περισσότερον παντὸς ἄλλο, ἐθεσε βαθέως ἐν τῇ συνειδήσει του τὴν ἔννοιαν τῆς ἀποκαταστάσεως ἐν τῷ κόσμῳ τῶν θεσμῶν τῆς ἐλευθερίας.

Μετ' εὐγνωμοσύνης

ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου

Μητροπ. Πρύσης ΔΡΟΘΕΟΣ

Κωνσταντινούπολις τῇ 12/25 Σεπτεμβρίου 1919

ΠΟΛΥΤΕΛΕΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΟΝ

ΟΙ ΕΔΑΦΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

Αι παρισυναί ἐφημερίδες δημοσιεύουν ἐπισήμους πληροφορίες περὶ τῶν ἐδαφικῶν ὅρων τῆς βουλγαρικῆς συνθήκης.

Διὰ τῶν ὁρων τούτων ὁρίζεται ὅτι ἡ τύχη τῶν καζάδων Εἰνθής, Γκιουμουλτζίνης, Δεδέαγαζι, Σουφλίου, τῶν ἀποτειλούντων δηλαδὴ τὴν Δυτικὴν Θράκην, ὡς καὶ τὸ νότιον τμήμα τοῦ καζᾶ Ἀδριανουπόλεως θὰ διακανονισθῇ βραδύτερον, μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς βουλγαρικῆς συνθήκης.

Ἡ τύχη τῶν ἐν λόγῳ καζάδων θὰ καθορισθῇ διὰ τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης τῆς Τουρκίας, συνεπὲς πρὸς τὸν διακανονισμόν τῶν ζητημάτων, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην καὶ εἰς τὸν διακανονισμόν τῶν μελλόντων καθαιρέσεων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Κατὰ τὰς αὐτὰς ἐπισήμους πληροφορίες, διὰ τῶν ἐδαφικῶν ὁρων τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης, τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν Θράκην, τὰ ἐπόμενα ἐδάφη θὰ ἐξακολουθήσουν παραμένοντα βουλγαρικά.

Οἱ καζάδες Ἀσθ-Τσελεμπή, Ἐργή Γερε, Νταρὶ Δερε, Κεριοαλλ, Σουλτάν, Γεσθ, Ὀριάκιοι, Μουσταφᾶ Πασᾶ, Τυρνόβον, Ἀγαθουπόλεως, ὡς καὶ τὸ βόρειον τμήμα τοῦ καζᾶ τῆς Ἀδριανουπόλεως, ἡ τύχη τῆς ὁποίας θὰ ἐξαριθρηθῇ ἐκ τῶν ἀποφάσεων, τῶν ληφθησομένων ὑπὸ τῆς Διασκέψεως διὰ τὴν Θράκην.

Τὸ ἐδάφη ταῦτα περιλαμβάνουν ἐν ὅλῳ 250 χιλ. κατοίκους. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καζάδων, οἱ ἐπὶ πρῶτοι ἀποτειλοῦν τὸ βόρειον τμήμα τῆς βουλγαροκρατουμένης Θράκης, πλέον τοῦ ἡμίσεως τῆς χώρας.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς καζάδες Τυρνόβον καὶ Ἀγαθουπόλεως καὶ τὸ βόρειον τμήμα τοῦ καζᾶ Ἀδριανουπόλεως, οὗτοι ἀνήκουν εἰς τὸ ἐδάφη, τὰ ὁποῖα ἀπέκτησαν ἡ Βουλγαρία μετὰ τὸν πρῶτον βαλκανικὸν πόλεμον.

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΣΡΙΣΜΟΝ ΤΩΝ

Ἡ τουρκικὴ ἐφημερίς «Θράκη» ἀναγράφει σειρὰν ἐλόκληρον βουλγαρικῶν κατὰ τῶν μουσουλμάνων βιαιοτήτων, ἐξ ὧν ἀποσπῶμεν τὰ ἀκόλουθα.

1) Οἱ Βούλγαροι ἤρπασαν ἐκ τοῦ ἐν τῷ χωρίῳ Ἀμπάρ δερε Χασάν ὄγλου Ἀλῆ Ὀσμάν 500 εἰκοσάφραγκα, παρὰ δὲ τοῦ ἐν τῷ χωρίῳ Δοδὲ δερε Βαϊράμ ὄγλου Ἀχμέτ ἀγὰ 200 εἰκοσάφραγκα, συγχρόνως δὲ ἐσφετερίσθησαν καὶ τὰ ἐπιπλά του.

2) Ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ δήμου Σαντζάνα τῆς Γκιουμουλτζίνης οἱ Βούλγαροι ἐξυλοκώπησαν ἀνηλεῶς ἐξ μουσουλμάνους, ἐκ τῶν ὁποίων ἀπέθανεν ὁ διδάσκαλος Χασάν ἐφέντης.

3ον) Οἱ Βούλγαροι ἀπέλυσαν τελευταίως ἐκ τῶν φυλακῶν πολλοὺς ἀθώους μουσουλμάνους. Προσέμενον ὅμως περὶ τῶν ἐκ τῶν περικύτων Εἰνθῆς Χασίμ καὶ Σουλεϊμάν δὲν συγκατέστησαν νὰ τοὺς ἀπολύσωσιν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι οὗτοι εἶναι πολιτικοὶ καζάδες. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὅμως τῇ, εἰς Εἰνθὴν ἐπισκέψεως τοῦ στρατηγῆς Δαστέραι, οἱ μουσουλμάνοι ἐξέβησαν εἰς αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν, θλίβεις δὲ ὁ στρατηγὸς ἐπὶ τῇ γενομένῃ ἀδικίᾳ μετέβη μόνος του εἰς τὰς φυλακάς καὶ παραλαβὼν τοὺς ἀνωτέρω δύο φυλακισμένους εἰς τὸ αὐτοκίνητόν του τοὺς μετέφερεν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν.

4 Ἐν τῷ χωρίῳ Σουσοῦς τοῦ δήμου Δολασκίρ τῆς ὑποδιοικήσεως Ἐργή δερε οἱ Βούλγαροι ἐζήτησαν παρὰ τοῦ Σουλεϊμάν ὄγλου Χασίμ 150 λίρας, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ δυστυχὴς οὗτος δὲν εἶχε τόσον χρηματικὸν ποσὸν ἠναγκάσθη νὰ πωλήσῃ τὸν ἡμίονον του καὶ πορισθῇ μόνον ἑκατὸν λίρας, τὰς ὁποίας καὶ προσέφερεν εἰς τὸν Βούλγαρον ἀξιωματικὸν Σιμιάνωφ. Ἀλλ' οὗτος ἐξαργισθεὶς διότι δὲν συνεπληρώθη τὸ ζητηθὲν ποσὸν τῶν 150 λίρων, ἐκοψε διὰ μαχαίρας τὰ ὦτα τοῦ Χασίμ καὶ τὸν ἐτραυμάτισεν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀκολούθως ἐφόνευσεν καὶ αὐτὸν καὶ τὸν υἱόν του. Ἐπίσης ὁ αὐτὸς ἀξιωματικὸς ἐτυφέκισε καὶ τὸν ἐκ τοῦ χωρίου Μπακλὶκλή δερε Γιουσούφ ὄγλου Ἰζζέτ.

5 Οἱ Βούλγαροι ἐν τῷ χωρίῳ Ἀχαδλάρ καμπέρ διήρπασαν δέκα πρόβατα, ἑκατὸν λίρας καὶ εἴκοσιν ὀκάδας βουτύρου τοῦ χαλῆ ὄγλου Ραμαζάν, τὸν ὁποῖον ἐδείραν καὶ ἐτραυμάτισαν.